

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

BŘEZEN 2014

č. 3

V Ý Z N A M P O S T U

Tak jako každou postní dobu, i letos se můžeme inspirovat papežským poselstvím, které poprvé zaslá celé církvi papež František a které publikoval již loni na svátek Sv. Štěpána, prvomučedníka. Pojdme se spolu s nástupcem Sv. Petra zamyslet nad významem postu, který na sebe vzal Bůh a který letos podstoupíme také my.

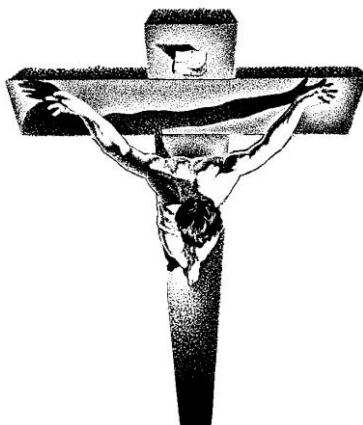
„Důvodem toho, proč se Ježíš stal chudým, není chudoba pro ni samotnou, ale – jak říká svatý Pavel – „abyste vy zbohatli z jeho chudoby,“ říká ve svém poselství Svatý otec. Podle papežových slov jsou křesťané voláni k tomu, aby viděli bídu svých bratří, „dotýkali se jí, brali si ji k srdci a konkrétně konali pro její zmírňování.“

Ve svém Poselství rozlišil papež František tři druhy bídy, jíž jsou lidé – a křesťané zvláště – povinni zmírňovat: bídu hmotnou, mravní a duchovní.

„Hmotná bída se obvykle nazývá chudobou a týká se těch, kdo žijí v podmínkách nedůstojných pro lidskou osobu,“ říká Svatý otec, podle něhož staví křesťané proti této formě bídy svou diakonii – službu, jež „vychází v ústřety nouzi a léčí rány, jež hyzdí tvář lidstva“.

Pokud jde o mravní bídu, spočívá podle papeže Františka v tom, že se lidský jedinec stává otrokem hříchu a neřesti. *„Kolik rodin žije v úzkosti z toho, že některý z jejích členů – zejména mladých – je obětí alkoholu, drog, hazardu nebo pornografie! Kolik lidí ztratilo smysl života, je zbaveno perspektivy pro budoucnost a pozbylo naděje!“,* upozorňuje Svatý otec, podle něhož je tento druh bídy příčinou hospodářského rozvratu a lze jej nazvat počínající sebevraždou.

O duchovní bídě pak Svatý otec tvrdí, že nás vzdaluje od Boha. *„Pokud se domníváme, že nemáme zapotřebí Boha, který nám v Kristu podává svou ruku,*

a myslíme si, že si vystačíme sami, vydáváme se na cestu směřující ke krachu. Bůh je ten jediný, kdo skutečně zachraňuje a osvobozuje.“ Za protilátku proti této duchovní bídě označil papež evangelium. To jsou podle papeže věřící povolání přinášet do každého prostředí, v němž se nacházejí.

Postní doba je vhodná k tomu, abychom se dokázali podělit o své bohatství.

„Udělá nám dobře, když se budeme ptát, čeho se můžeme zbavit, abychom pomohli druhým a obohatili je svou chudobou. Nezapomínejme na to, že pravá chudoba bolí; nebylo by nic platné dávání bez kavící dimenze. Nemám důvěru k almužně, která nic nestojí a která nebolí.“

podle pramenů sestavil
fr. Romuald Štěpán Rob OP

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

U CESTY ŽIVOTA

(Lk 18,35-43, srv. Mk 10,46-52)

1. Slepý žebrá ...

Z milodarů musí žít ten, kdo nemůže pracovat. Pro normálního člověka je to ponížení. Proto se dnes snažíme o to, abychom i takovým lidem umožnili jistou činnost. Jak byl např. hrdý na svou práci slepec, který se naučil pracovat v telefonní centrále, a jak svědomitě svou funkci zastával. Je proto velký skutek lásky umožnit lidem, kterým se dnes říká „handicapovaní“, aby se začlenili do společnosti. Ale v jistém smyslu, alespoň v malém měřítku, je v této situaci každý z nás. I když někdo dovede mnoho věcí, i když je schopný v mnoha oborech, je vždycky nějaké pole, kde se neumí uplatnit a kde má pocit méněcennosti. Zpozorovat to a umět pomoci v případném okamžiku je brána, která otvírá srdce i lidem, kteří se zdají uzavření a nepřístupní. Tak se získávají přátelé. Čteme o sv. Filipu Neri, že měl pro to zvlášť jemný cit. Proto je to světec velmi sympatický. On toho uměl použít i k vyšším

cílům. Lidé, jejichž sympatie si získal, pak přiváděl blíž k Bohu.

2. U cesty ...

Je to obvyklé místo, kde sedávají žebráci. Pokud možno to bývá cesta, po které chodí co nejvíc lidí, jako např. na poutních místech před kostelem, na nároží ve městě apod. Důvod je jednoduchý. Ti, co dávají almužnu, obyčejně vyhledávají v peněženke tu nejmenší minci, za kterou se celkem nic nekoupí. Musí se jich proto sejít víc do klobouku, aby se staly hodnotou. Bývají i někteří dovední žebráci, kteří umějí sebrat za den slušnou částku. Lacardairovi se připisuje výrok, že máme takové žebráky obdivovat a napodobit, ovšem ve smyslu duchovním: stát u cesty, pozorovat svět a lidi a od každého člověka se naučit něco dobrého. Kdo se to naučí, sebere za den mnoho krásných myšlenek. Ruský světec Tichon Zadonskij napsal knihu *Duchovní poklad posbíraný ve světě*. Ukazuje tam na kon-

krétních příkladech, jak nám Bůh ve všem chce něco pěkného říci. Jsou to malinká slůvka, ale dohromady se z nich naskládá poklad.

3. Po cestě šel Ježíš

Koho na cestě potkáváme? Mnoho lidí. Někteří jsou známí, většina je však neznámých. Známé zdravíme, neznámých si nevšímáme. Zdá se, že tomu nemůže být jinak. A přece se tím ochuzujeme o velkou zkušenost. Kdyby procházel někdo obrazárnou a všimal si jenom těch obrazů, které už zná, naučil by se málo. Není však na tom o mnoho líp

ani ten, kdo chce v galerii uvidět to, co ještě nikde neviděl. K obrazům se přistupuje jinak. Snažíme se především o to, aby nás oslovily, abychom pochopili to, co jimi chtěl umělec vyjádřit, jaká je jejich idea. I lidé jsou obrazy, a to obrazy Boží, stvořené podle prvotního draho-cenného originálu, a tím je Ježíš Kristus. Kdo dovede v každém člověku, kterého potká, vidět Krista, cesta se mu stane chrámem a pohled na lidi modlitbou.

*T. Špidlík:
„Liturgické meditace“*

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

VORŠILA A DRUŽKY - mučednice

V kostele sv. Václava a Nanebevzetí Panny Marie se nachází obraz sv. Voršily na levé straně kostela na třetím sloupu při vstupu do kostela.

Zakladatel premonstrátského řádu, sv. Norbert, choval zvláštní úctu k sv. Voršile a jejím družkám. On také po modlitbách a zjevení nalezl u Kolína nad Rýnem část jejich ostatků, které pak byly také

umístěny do kostela prvního našeho kláštera sv. Norbertem založeného v Prémontré.

Svatá Voršila se narodila ve 3. století (?) v Anglii (?) a zemřela ve 3. /4. století v Kolíně, Německo

Je patronka Kolína; mládeže; učitelé a vychovatelé; univerzity v Paříži a Coimbre; soukeníků; za sňatek dobré manželství; za klidnou smrt; nemocných dětí

Jako u mnoha jiných velkých postav světců i u Voršily lze životopis vyprávět jen pomocí legend. S Voršiliným životopisem jsou úzce spjaté osudy legendárních 11 000 družek, které šly na smrt společně se svou vůdkyní. Mezitím víme, že počet 11 000 je způsoben chybou opisovačů a spíše jde o číslo jedenáct. Také tradice o životě a smrti Voršily

ly a jejích průvodkyň je z větší části legendou, jen její jádro asi odpovídá skutečnosti. Zde následuje život Voršily, jak je všeobecně podáván:

Podle něj byla Voršila anglickou královskou dcerou a žila možná ve 3. století. Už jako mladé děvče se nadchla pro věčné panenství, byla však potom svým otcem zasnoubena s křesťanským šlechticem. Některá podání říkají, že mladý princ měl jméno Aetherius. Legenda vypráví, že Voršilin ženich dostal darem od císaře za svou věrnost kus země, dnešní Bretaň ve Francii. Zde se chtěl Aetherius se svými rovněž křesťanskými vojáky usadit a založit novou vlast. Voršila a nevěsty vojáků měly později společně lodí následovat.

Voršila a jejích „11 000 družek“ se pak prý při přejezdu na pevninu dostaly

do těžké bouře a byly zahnány do ústí Rýna. Odtud ženy veslo valy proti proudu Rýna do Kolína, který byl tehdy obsazen Huny. Válečníci prý pak ženy brutálně přepadli, týrali je a pak povraždili. O Voršile se vypráví, že pro její mimořádnou krásu po ní zatoužil král Hunů a proto zůstala naživu. Když však se panovníkovi zpěchovala, byla šípem usmrčena. Když všechny panny byly zavražděny, sestoupilo z nebe 11 000 andělů a zahnali Huny na útěk, říká legenda. Křesťané města Kolína prý mrtvoly všech mučednic pohřbili a nad pohřebišťem postavili kostel, který byl zasvěcen Voršile. Rok smrti mučednic byl snad ve 3. nebo století, eventuelně v r. 304.

Podle velmi uctívané Voršily se nazývají voršilky, řád, který založila r. 1535 v Brescii Anděla Merici.

CHARITA

POSTNÍ ALMUŽNA 2014

Oblastní charita Znojmo dlouhodobě pomáhá humanitárně na Ukrajině. Situace zdravotní péče na Ukrajině je víc než kritická. V této zmiňované zemi neexistuje systém zdravotního pojištění, jaký je tady u nás v ČR. Lidé si na Ukrajině veškeré lékařské a zdravotní úkony musí plně hradit. Bída a chudoba v této zemi je rozsáhlá a lidem z chudé a sociálně slabé třídy tato situace mnohdy odebírá právo na uzdravení a mnohdy i na život. Když jen uvážíme, kolik se dnes lidí léčí na závažné nemoci, jako je např. rakovina. Cyklus tří chemoterapií vyjde na Ukrajině kolem sto tisíc. Chudé

rodiny mnohdy ani nedokážou a nemají takovou možnost zaplatit tuto sumu peněz, aby svému členovi rodiny či svému dítěti dokázali pomoci. Je to naprostá beznaděj a zoufalství. Jestliže si dokážeme představit, jaké to je vědět, že vaše dítě umírá a vy nemáte peníze na to, abyste mu dokázali pomoci, natož to, abyste alespoň tišili léky jeho bolest, je pro vás tato situace, jakožto rodiče, naprosto zdrcující. Případy, kdy se na nás tyto nemocní lidé obracejí s prosbou o pomoc, každoročně narůstá. Chci Vás tímto, drazí přátelé, poprosit o zapojení se do Postní almužny v rámci doby post-

ní. Jakýkoliv skutek, i ten nejnepatrnější, nesený v duchu Kristovy lásky, může učinit veliké věci. A i když do Postní almužny za celou dobu svého postního snažení shromáždíte třeba jen 100,-Kč, tato částka bude součástí celkové finanční pomoci, která dá některému dítěti naději, naději na uzdravení a také naději na život. Charitní činnost a pomoc vždy byla a bude závislá na skutku lásky. I Váš skutek může pomoci!

Co je Postní almužna?

Postní almužna nabízí všem věřícím, rodinám s dětmi, mládeži, dospělým i farním společenstvím prožít postní dobu a svým sebezáporem pomoci nemocným dětem na Ukrajině. **Tato akce je zcela dobrovolná!!!** Ve Vaší farnosti/kostele či u svého duchovního si můžete vyzvednout skládací papírové postní schránky a to **1. neděli postní** (9. března 2014), popřípadě i v průběhu postní doby. Tuto schránku si odnesete domů a sami složíte. V průběhu postní doby a v úsilí duchovní obnovy tak každý ukládá drobné peníze, které svým sebezáporem ušetřil, do této papírové schránky. Doporučujeme toto postní snažení úspěšným odřeknutím si např. kávy, cigarety, zákusků, u dětí třeba sladkostí nebo jiných potřeb, které nejsou pro život nezbytné. Každý jedinec tak po své zralé úvaze sám zhodnotí každý den, nakolik byl ve svém snažení a sebezápore úspěšný a podle toho vloží svou almužnu do schránky na pomoc umírajícím a vážně nemocným dětem na Ukrajině.

Jak Postní almužna pomůže?

Výtěžek Postní almužny věnuje Oblastní charita Znojmo na léčbu vážně nemocných a umírajících chudých dětí na Ukrajině, kde dlouhodobě humanitárně pomáháme. Na Ukrajině

nemají lidé možnost žádného zdravotního pojištění, a tak jsou nuceni si sami nakoupit zdravotní materiál na operace či ošetření anebo plně hradit veškeré operace, léčebné a zdravotní služby. Bída a chudoba v této zemi tak odebírá veškerou naději těmto vážně nemocným a umírajícím chudým dětem.

Kdy a kam mám po době postní přinést almužnu zpět?

Na **Boží hod velikonoční** (20. dubna 2014) nebo na **2. neděli velikonoční** (27. dubna 2014) doneste papírovou schránku do kostela zpět, kde ji odevzdejte přímo knězi, popřípadě ji můžete přinést přímo do sídla Oblastní charity Znojmo (Dolní Česká 1, II. patro, Znojmo).

Z peněz vybraných v Postní almužně 2014 podpoříme případy těchto tří dětí z chudých rodin:

Richard, 8 let

Kvůli komplikacím zdravotního stavu v těhotenství jeho matky se Richard narodil císařským řezem. V 1,5 roce svého života trpěl febrilními křečemi. Tyto křeče nastávají u malých dětí při horečce 39 - 40°C. Toto horečnaté onemocnění vyvolalo u malého Richarda silné dráždění mozku, které následně způsobilo silné křeče celého těla spojené i s častým bezvědomím. Před třemi lety se u Richarda zhoršila koordinace pohybu a postupně mu ochrnula pravá polovina těla. Momentálně není schopný samostatně chodit ani sedět, trpí častým pomočováním, jeho zdravotní stav se velmi zhoršuje. Richard podstoupil alespoň vyšetření. Při vyšetření EEG (*Elektroencefalografem*) byl potvrzen nález neurologického one-

mocnění – epilepsie. Dále byla zjištěna porucha látkové výměny. Chlapec potřebuje podstoupit další vyšetření a rychlou následnou léčbu.

Zlata, 10 měsíců

Desetiměsíční Zlatka se narodila předčasně s velmi nízkou porodní hmotností. Malé děvčátko s rodiči žije v obci Nižný Koropec nedaleko Mukacheva na Ukrajině. Hned při prvním kojení se zjistilo, že holčička nemůže přijímat potravu kvůli neprůchodnosti jícnu. Aby malé děvčátko neumřelo, musela se nutně udělat stomie – vývod, prostřednictvím kterého je současně i krmená. Naléhavě potřebuje ope-

raci, která by ji umožnila normálně přijímat potravu.

Liliana, 9 let

Lilianu rodiče adoptovali, když jí byly čtyři roky. Liliana prodělala chronický zánět středního ucha. Před půl rokem ji byla zjištěna trvalá perforace (*protržení*) ušního bubínku. Liliana trpí percepční nedoslýchavostí. Toto onemocnění způsobilo u Liliany i špatnou koordinaci pohybu těla. Aby nebylo toho pro tuto rodinu málo, otec vážně onemocněl rakovinou, zatím je bez jakékoliv léčby. Liliana potřebuje implantaci kochleárního sluchového aparátu.

Mgr. Ludvík Mihola
koordinátor Postní almužny

Masopustní průvod

Dne **4. března 2014** projde městem Znojmem tradiční **masopustní průvod Denního stacionáře sv. Damiána**. Začátek průvodu je na náměstí Komenského v 9:20 hod., pak projde na Dolní Českou, kde se zastaví v sídle Oblastní charity Znojmo. Odtud bude pokračovat dále na Masarykovo náměstí a tudy přes Obrokovou ulici na Horní náměstí. Konec průvodu bude u lázní.

Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo

Pomáháme na Ukrajině

Oblastní charita Znojmo pomáhá na Ukrajině již 14 let. V současné době pomáháme chudým rodinám s dětmi formou adopce na dálku a financujeme léčebné výlohy vážně nemocných dětí. Dále podporujeme Svíčkovou dílnu ve Viškovu a v Zoločivu, které zaměstnávají tělesně postižené.

Benefiční ples Generali a 1. SC Znojmo pomáhal

V pátek 7. 2. 2014 proběhl v hotelu Prestige benefiční ples Generali a 1. SC Znojmo. Během bohatého programu byly draženy dresy našich i zahraničních fotbalistů. Výtěžek z dražby se pořadatelé rozhodli věnovat Domovu pro matky a otce v tísni. Děkujeme! Podívejte se na fotogalerii z této akce.

Tříkrálové kino pro koledníky

Od 30. ledna do 2. února 2014 proběhlo v Kině Svět Tříkrálové kino, které je odměnou pro koledníky, kteří se aktivně zapojili do Tříkrálové sbírky. Děkujeme všem, kteří se na letošní sbírce podíleli.

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Odpuštění Bohu

„Z rozmaru totiž lidské syny nepokoří ani nezarmoutí.“ (Pláč 3,33)

Už samotný název tohoto článku zavání herezí: Jaké odpuštění Bohu? Chceme snad tvrdit, že Bůh je něčím vícen?

Písmo svaté říká, že Bůh je světlo a v něm nejmenší tmy“ (4 Jan 1,5). Jsme-li však upřímní sami k sobě a dokážeme-li naslouchat svému srdci, zjistíme, že v některých konkrétních životních situacích se nám srdce i rozum vzeprou a my nedokážeme sladit pravdu o Boží lásce, kterou vyznáváme, s drsnou realitou, kterou prožíváme. Začnou se v nás vynořovat výčitky vůči Bohu a mnohá PROČ: Proč zrovna já... Proč mám žít s takovým člověkem? Proč se K. neuzdravil, když jsme se tolik modlili? Proč musí ve válce trpět malé děti? Dobře, válku dělají lidé, ne Bůh... Ale proč jsi nezabránil tomu hroznému zemětřesení, když jsi všemohoucí? A tak dále...

Jobovské zkoušky

Jistě v dobách, kdy nás nic netrápí, bychom možná na výše položené otázky dokázali nabízet jakési odpovědi. Avšak jen do té doby, než začne něco nepochopitelného drtit nás, jak upozorňuje Elífaz Témanský reptajícího Joba:

„Hle, tys napomínal mnohé, ruce ochablé jsi posiloval, tvé domluvy pozvedaly klopýtajícího, podlomené koleno

jsi utvrzoval. Teď došlo na tebe a těžce to neseš, sotva tě to zasáhlo, jsi naplněn hrůzou“ (Job 4,3-5).

Něco podobného si uvědomil známý křesťanský filozof C. S. Lewis, když mu zemřela žena na rakovinu. Tehdy s trpkostí vzpomíná na své minulé eseje o smyslu utrpení a o křesťanské radosti, vyznává, že všechny jeho krásné myšlenky shořely v ohni zkoušky jako sláma, jsou bezcenné.

Jenom ten, kdo nikdy nic podobného neprožil, se bude pohoršovat nad slovy „odpuštění Bohu“. Přesto je rovněž pravda, že Bohu de facto nemáme co odpuštět, on jediný je dobrý, jak řekl Ježíš. Ve skutečnosti mu však zazlíváme mnoho věcí a pro své neodpuštění pak sami sebe uzavíráme do vězení. Tento druh neodpuštění dokonce často jakoby svazuje ruku Boží, takže se Boží plán s námi zasekne na mrtvém bodě. Kdybychom vyšly z vězení svých představ, co Bůh měl udělat a čemu zabránit, možná bychom zakusili, že on je dobrý, jakkoli Boží cesty nejsou cesty naše a Boží myšlení nás často velmi přesahuje (srov. Iz 55,8-9).

*Z knihy K. Lachmanové:
Vězení s klíčem uvnitř*

Jak by mohl člověk blažen žít, kdyby ve svém životě i v životě druhých lidí neustále nenarovnával tisíce zákruty? (Ch. Morgenstern)

ROK RODINY

Manželská láska

Boží slovo mnohokrát vybízí snoubence a manžele aby živili a utužovali své zasnoubení čistou láskou a své manželství nerozlučným milováním. Mnozí lidé naší doby si váží lásky mezi manželem a manželkou, projevující se různými způsoby, jak to s sebou nesou počestné zvyky národů a časů. Protože

tato láska je nanejvýš lidská a jako hnutí je vůle zaměřena osobou k osobě, zahrnuje dobro celého člověka; je proto schopna dodat svým tělesným i duševním projevům zvláštní důstojnosti a povýšit je na součásti a známky manželského přátelství. Kristus Pán ozdravil, zdokonalil a povýšil tuto lásku zvláštním darem své milosti a lásky. Taková láska, spojující lidské a božské hodnoty, vede manžely k tomu, aby se sobě navzájem svobodně darovali s něžnou náklonností, která se projeví i skutkem a prostupuje celý jejich život; ba právě svým velkodušným projevováním se láska zdokonaluje a roste. Daleko tedy převyšuje pouhou sobecky pěstovanou erotickou náklonnost, která rychle a uboze mizí.

Tato láska se jedinečně vyjadřuje a dokonává v úkonu, který je manželství vlastní. Proto skutky, kterými se spolu manželé s cudnou důvěrností stýkají, jsou čestné a důstojné, a jsou-li prováděny způsobem hodným člověka, vyjadřují a podporují vzájemné darování, jímž je-

den druhého radostně a vděčně obohacuje. Tato láska, upevněná vzájemným slibem věrnosti a hlavně posvěcená Kristovou svátostí, zůstává v příznivých i nepříznivých okolnostech tělem i srdcem nerozlučitelně věrná, a proto každé cizoložství nebo rozvod jsou jí cizí. Jednota

manželství, kterou Pán potvrdil, se taky jasně projevuje stejnou osobní důstojností ženy i muže, kterou je třeba uznávat ve vzájemné a plné lásce. K vytrvalému vykonávání povinností tohoto křesťanského povolání je však zapotřebí neobyčejné ctnosti; ať proto manželé, milostí posilování k svatému životu, neúnavně pěstují neochvějnou lásku, velkodušnost a ducha oběti a modlitbou si to vyprosí.

Pravá manželská láska se bude více cenit a vytvoří se o ní zdravé veřejné mínění, podají-li křesťanští manželé vynikající svědectví věrnosti a souladu ve své lásce a v péči o výchovu svých dětí, a zúčastní-li se potřebné kulturní, psychologické a sociální obnovy ve prospěch manželství a rodiny. Mladí lidé mají být vhodně a včas poučeni - a to převážně již v rodině - o důstojnosti, úloze a uskutečňování manželské lásky, aby nabyli úcty k čistotě a mohli v příhodném věku přejít od počestného zasnoubení k sňatku.

Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě (čl. 49)

Děti neznají minulost ani budoucnost. A navíc dokáží něco, co se nám dospělým stává málokdy: vychutnávají přítomnost. (Jean de La Bruyère)

INFORMACE – bude vás zajímat

Aktuální informace k cestě do Říma na svatořečení papežů Jana Pavla II. a Jana XXIII.

Dne **27. dubna 2014** bude v Římě Svätý otec František za přítomnosti papeže Benedikta svatořečit své

předchůdce na Petrově stolci, blahoslaveného papeže Jana Pavla II. a blahoslaveného papeže Jana XXIII. Cestovní kanceláře připravují pro poutníky řadu variant programu.

Vzhledem k náročnosti získání ubytování v Římě se zájemcům doporučuje, aby se co nejdříve přihlásili přímo u vybrané cestovní kanceláře. (Např. AWER TOUR s.r.o.; Miklas Tour)

Den s blahoslavenou Chiarou Luce Badano

V polovině března se v prostorách Biskupského gymnázia v Brně uskuteční Den s blahoslavenou Chiarou Luce Badano. Tato italská dívka zemřela v roce 1990 jako velmi mladá (19 let) na rakovinu a již v roce 2010 byla blahorečená papežem Benediktem XVI. a její život byl dán za příklad mladým lidem dnešní doby. Rodiče Chiary Luce Badano měli osobní svědectví o své dceři na Celostátním setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou v roce 2012.

Bližší představení této mladé blahoslavené a stylu jejího života inicioval olomoucký arcibiskup Jan Graubner a připravují ho mladí z Hnutí fokoláre. Na účastníky čeká pestrý program, který se bude skládat z osobních svědectví, filmových ukázek, workshopů nebo diskusních sku-

pinek, jež blíže představí způsob života, kterým Chiara Luce dosáhla spojení s Bohem. Setkání se uskuteční v sobotu 15. března 2014 a zváni jsou všichni mladí od 14 let. Více informací naleznete na plakátku nebo na webových stránkách chiaraluce.naplno.net.

Tereza Petrášová

Konference Zdravotník

Konference Zdravotník - křesťan v dnešní nemocnici se letos již po jedenácté koná v sobotu **26. dubna 2014** v Sále Milosrdných bratří (Václavská 7, Brno).

Služebník radosti

Generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek v těchto dnech vydává publikaci „Služebník radosti – pohledy do života dominikánského kněze Tomáše Týna“, kterou završuje trilogii mapující životy tří kněží – rodáků z brněnské diecéze, kteří jsou kandidáty na blahorečení.

Brno: Po představení životních osudů dvou mučedníků v tzv. babickém procesu z padesátých let minulého století – P. Jana Buły (1920 – 1952) – „Sejdeme se v nebi“ a P. Václava Drboly (1912 -1951) - „Vejdí do radosti“, přibližuje autor čtenářům brněnského rodáka P. Tomáše Týna (1950 – 1990). Na rozdíl od předchozích dvou příběhů, o P. Týnovi vyprávějí jeho nejbližší – maminka Ludmila, sestra Helena, bratr Pavel a spolužák z francouzských studií-Mons, Jan Peňáz, nyní farář ve Křtinách u Brna..

Dominikánský kněz Tomáš Josef Maria Týn se narodil v Brně, jeho rodina bydlela v domě v Joštově ulici. Jako vý-

borný student byl poslán studovat na gymnázium ve francouzském Dijonu, kde roku 1969 maturoval. Po okupaci Československa armádami Varšavské smlouvy v srpnu roku 1968 odešli do zahraničí i jeho rodiče a usadili se v Německu. Tomáš Týn vstoupil v září 1969 k dominikánům a po studiích ve Walberbergu, Boloni a Římě byl dne 29.6.1975 vysvěcen papežem Pavlem VI. na kněze. Toho dne také nabídl svůj život Bohu jako smírnou oběť za svobodu církve v Československu. Následující léta vyučoval teologii a filozofii na univerzitě v Boloni a působil zde v duchovní službě.

V říjnu roku 1989 Bůh jeho nabídku podivuhodným způsobem vyslyšel – P. Tomáš Týn byl náhle zasažen prudkými bolestmi a lékaři mu diagnostikovali zhoubný nádor s metastázemi v břišní dutině. Jeho rodiče – oba dva lékaři – ho nechali převézt do Německa. Přestože mu postupující metastázy působily stále větší bolesti, pracoval až do posledních chvil na svém teologicko-filozofickém díle *Metafisica della sostanza*. Zemřel 1. ledna 1990 v nemocnici v Heidelbergu. Bylo to právě v den, kdy naše země vstoupila do nového roku po desetiletích komunistického totalitního útisku svobodná.

Dne 25. února 2006 byla v Boloni zahájena diecézní fáze beatifikačního procesu P. Tomáše Týna za účasti zástupců české dominikánské provincie.

Publikaci *Služebník radosti* vydává Biskupství brněnské, kde je možné ji zakoupit nebo objednat na dobírku (Petrov 5, 602 00 Brno). K dostání je rovněž v prodejně Donum (Brno, Petrov 9).

Postní duchovní obnova pro mládež

Téma: Víra, naděje a láska v životě křesťana

7. – 9. března 2014, doprovází o. Petr Košulič. Začátek společnou večeří v 19.15 h; určeno pro věkovou kategorii 13+; kde: DCŽM MAMRE Osová Bitýška; přihlášky: mamre@seznam.cz; www.brno.signaly.cz/mamre; cena 350 Kč.

Postní duchovní obnova manželů 14.–15. 3. 2014

Téma: "Modlitba"

Když vytryskne ze srdce modlitba, jejím plodem bude víra. Modlím se, abych věřil.

Postní duchovní obnova pro manžele je určena všem bez ohledu na délku manželství. Nabízí příležitost podstoupit od denních starostí, pohlédnout na své manželství z nové perspektivy a načerpat sílu ke každodenním událostem ruku v ruce s Božím přátelstvím. Obnovy se účastní manželský pár po celou dobu, včetně ubytování. Během setkání je možnost rozovorů s knězem či přijetí svátosti smíření. Na duchovní obnově se dodržuje silencium. Lektor: R.D. Mgr. Josef Červenka.

Místo postní obnovy: Duchovní centrum svatého Františka z Pauly, Vranov u Brna. Kontakt: Mgr. Markéta Klímová, koordinátor duchovních programů tel. 736 608 607 Email:

marketa.klimova@crsp.cz

Rozvod a život rozvedených v církvi

Diecézní setkání pro rozvedené. Místo konání: Kostel sv. Michala na Dominikánském nám. (mše sv.). Ostatní program: Biskupství brněnské, Petrov 2, sál v přízemí **Termín: 12. dubna 2014**; Čas: 9.00–16.00 hod. Informace tel. 542 217 464 (recepce) nebo 736 608 607

VÝROČÍ

16. 2. 2014 by oslavil **o. Trnečka Patrik Josef OP, 90 let**. O Patrik působil ve Znojmě v letech 1969 – 1974. Je to sice již 40 let, co odešel ze Znojma,

ale je zde stále dost pamětníků, kteří na něj vzpomínají. Vzpomeňme na něj ve svých modlitbách.

Služebnice Boží Matka Marie Vojtěcha Hasmandová

Před 100 lety – 25.3.1914 v Huštěnovicích , okres Uherské Hradiště se narodila **Vojtěcha Hasmandová**.

Sestra Vojtěcha byla 8.7.1970 zvolena generální představenou Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského ve Znojmě-Hradišti. Zde také 21.1.1988 umírá. Je pohřbena na hřbitově ve Znojmě-Hradišti.

Toto výročí si připomeneme 25. 3. v 17 h mši sv. na Hradišti.

JE MOŽNÉ ZŘÍCI SE DUCHOVNÍHO SPOLEČENSTVÍ?

Jedna mladá žena, moje známá, mi před nějakým časem napsala, že je naštvaná na Řím a na papeže, a že už má dost i zklamání ze svého faráře. A že vystoupila z církve. Co jsem jí na to měl odepsat?

Ano, mnozí církev opouštějí. A všichni pro to mají důvody. Mnozí odcházejí z přesvědčení. Považují Boha za iluzi a už nechtějí slyšet nic o útěše, milosti a vykoupení. Jiní se domnívají, že mohou věřit v Boha i bez toho, že by byli členy církve. A mnozí se k církvi obrazejí zády, protože jsou zklamaní farářem a politikou církve, tak jako tato moje známá. Všechny tyto důvody mi připadají velmi vážné. Mohli bychom si ale opravdu ulehčeně vydechnout, kdyby už neexistovala křesťanská církev?

Jen si to představme: žádný papež, žádný biskup a žádný farář už by nestavěl poselství lásky k bližnímu proti bub-

nové palbě reklamy a uctívání úspěchu. Nikdo už by otevřeně neřekl, jak se člověk stává vratkým a nemá se čeho přidržet, jestliže zabývá jenom sám sebou. A nikdo by nám už nepřipomínal, že jsme všichni byli stvořeni k obrazu Božímu, a lidský život je proto nedotknutelný a posvátný. Dařilo by se nám pak lépe?

Té mladé ženě jsem tedy odepsal, že ji naprosto chápu. Pokud by byl hněv nad církví důvodem k odchodu z ní, tak bych ovšem už sám musel dávno vystoupit. Také mně leccos vadí. Ale moje víra není závislá na lidech a jejich úzkoprsosti. Na to je pro mě příliš cenná. Kvůli žádnému hněvu na světě bych nepustil společenství svých řádových sester a bratří v modlitbě a nevzdal bych se prožívání Boží přítomnosti v kruhu věřících během mše svaté.

A těší mě, že podobně smýšlí stále více lidí, a po letech náboženské lhostej-

nosti se znovu vracejí do církve. Mnozí proto, že založili rodinu a chtějí dát svým dětem duchovní domov. Jiní proto, že potřebují místo ztišení. Nebo proto, že je znovu začalo zajímat, co vlastně řekl Ježíš. Anebo proto, že se chtějí distancovat od světa, který spatřuje štěstí už jen v

konzumu a v zábavě. Moje známá už se mimochodem k těmto lidem mezitím také připojila. Také ona se znovu vrátila do církve. Je dobře, že jsem tehdy nerezignoval.

Z knihy N. Wolf: Prokletý mobil

OPRAVA

Omlouvám se čtenářům za to, že jsem uvedl v minulém čísle našeho zpravodaje v informacích o opravách kostelů v roce 2013 v Citonicích nesprávné patrony kostela. Citované patrony jsem čerpal z webových stránek obce. Patrony farního kostela jsou svatí Jan a Pavel z Říma. Pro informaci uvádíme jejich životopisy. Děkuji za pochopení. (IJK)

Jan a Pavel z Říma

Mučedníci Jan a Pavel, jejichž jména jsou v římském mešním kánonu, jsou uctíváni v Římě už od 6. století. Nemáme však jisté údaje o životě a působení obou mučedníků, kteří snad byli bratry. Narodili se a zemřeli v Římě ve 4. století.

Podle legendy byli Jan a Pavel úředníky v paláci u Konstancie, dcery Konstantina Velikého. Když Konstancie zemřela, nechťeli prý Jan a Pavel sloužit

novému panovníkovi, proto je dal zavraždit.

Úcta a tradice: protože spadá památka Jana a Pavla do letního slunovratu, považují se mučedníci za patrony počasí nebo za „pány počasí“. V kalendáři zemědělců má jejich svátek zvláštní význam. Sedláci vzývají mučedníky proti kroupám, nečasů a blesku a za déšť nebo proti němu a za sluneční svit. Jan a Pavel jsou vzýváni i jako patroni proti moru.

Na některých místech se světlí ještě dnes o takzvaném „dni pánů počasí“ černé svíce. Jako patroni počasí se objevují Jan a Pavel z Říma r. 1150 v německé císařské kronice. Prosebná procesie za dobré počasí byla od 16. století; při těchto průvodech nesli věřící s sebou obrazy mučedníků na tyčích. Jsou i zvony proti počasí, které nesou obraz Jana a Pavla.

Z knihy Schaubert-Schindler: Rok se svatými

CARITAS IN VERITAS

Láska k pravdě – encyklika Benedikta XVI. (Pokračování)

Pátá kapitola: Spolupráce lidské rodiny

53. 54: Jeden z nejbolestivějších druhů chudoby, kterou člověk může zakoušet, je samota. Lze říci, že i další druhy chudoby včetně chudoby materiální se rodí z

izolovanosti, z toho, že se člověku nedostává lásky, nebo že má obtíže milovat. Takový člověk se domnívá, že si vystačí sám, nebo že je jen bezvýznamným a pomíjejícím jevem v náhodně vzniklém vesmíru.

Rozvoj národů závisí hlavně a především na uznání, že lidský rod je jednou rodinou, která spolupracuje v pravém společenství. Člověk nezískává svou hodnotu tím, že se izoluje, ale tím, že navazuje vztahy s ostatními a s Bohem. Totéž platí i pro národy. Všechny osoby a všechny národy jsou zahrnuty do jediné komunity lidské rodiny, která je utvářena na základě hodnot spravedlnosti a pokoje. Bratrství a pokoji učí také jiná náboženství. Avšak některé náboženské a kulturní postoje nepřijímají plně princip lásky a pravdy a nakonec brzdí pravý lidský rozvoj nebo mu přímo brání.

V dnešním světě se projevují některé kultury s náboženským pozadím, které člověka nezavazují ke společenství, ale izolují ho v hledání individuálního blahobytu. Zároveň občas přetrvávají kulturní a náboženská dědictví, které svírají společnost ve strnulých společenských kastách, v magických pověrách a v postojích podřizujících člověka okulturním silám. V takovém prostředí se láska a pravda prosazují jen obtížně, což je na překážku opravdovému rozvoji.

56. Křesťanské náboženství i jiná náboženství mohou rozvoji přispět svým vlastním způsobem jen tehdy, má-li Bůh své místo také ve veřejné sféře – v její kulturní, společenské, ekonomické a především v politické dimenzi. Vylučování náboženství z veřejného prostoru - sekularizace, stejně jako druhý extrém – náboženský fundamentalismus, brání lidem setkávat se mezi sebou a spolupracovat na pokroku lidstva. Veřejný život tak přichází o motivaci a politický život získává utiskovatelskou a agresivní tvář. Tím je vylučována možnost plodného dialogu a prospěšné spolupráce mezi rozumem a vírou: rozum stále potřebuje být očišťován vírou. To platí i pro politický rozum, který nesmí být považován za všemohoucí. Obdobně i náboženství stále potřebuje být očišťováno rozumem, aby ukazovalo svou opravdu lidskou tvář.

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

Každý den v 7 h u Mnišek dominikánek je mše svatá s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.

Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

Každou neděli na mši svaté v 10 hod. v kostele sv. Kříže ve zpovědní kapli **program pro děti**.

Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

Každé pondělí před večerní mší sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za ochranu nenarozeného života**, (v zimních měsících ve farní kapli)

Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).

Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.

Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

1. 3. První sobota – **měsíční pout'** v Hl. Mašůvkách v 17 h; novokněžské požehnání; autobus v 16 h.

2. 3. při mši svaté v 10 h v kostele sv. Kříže vokální skupina Minima zazpívá Missu brevis od Z. Lukáše.

2. 3. v 15 h na faře v Louce **tradiční dětský karneval**.

5. 3. **Popeleční středa**, den přísného postu, začíná postní doba; mše sv. s udělováním popelce v kapucínském kostele u sv. Jana Kř. v 8 a v 17 h; u sv. Kříže u dominikánů v 18 h; v 19,30 h **křížová cesta** po městě, začíná na Mariánském náměstí.

6. 3. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.

7. 3. **První pátek** – od 15 h adorace v kap. kostele a sv. zpověď.

14. 3. v 17 h v kapucínském kostele **mše sv. pro děti**.

15. 3. v Tasovicích **pekařská pout'** u sv. Klementa; pobožnost od 15 h, mše sv. v 16 h; – autobus ze Znojma nepojede

16. 3. v 9 h mši sv. u sv. Mikuláše bude mít Dr. K. Simandl

16. 3. v 15 hod **měsíční modlitba** v Popické kapli.

19. 3. **Slavnost sv. Josefa** – mše sv. jako ve všední den.

25. 3. **Slavnost Zvěstování Páně** – mše sv. jako ve všední den.

25. 3. v 17 h mše sv. na Hradišti při **100. výročí narození Matky Vojtěchy** a pak pobožnost u jejího hrobu na hřbitově.

30. 3. začíná **letní čas**.

DUBEN

3. 4. ve 20 h **adorace** u sv. Mikuláše před 1. pátkem

4. 4. **První pátek** – adorace a sv. zpověď od 15 h v kap. kostele

5. 4. v 18 h v Hl. Mašůvkách **měsíční pout'**, autobus v 17 h

6. 4. výroční den smrti sv. Metoděje – v 16 h na faře u sv. Mikuláše přednáška Ondřeje Lazárka - Svatí Sedmipop-

četníci - o památce žáků sv. Cyrila a Metoděje v Makedonii a Albánii.

12. 4. v Brně na Petrově setkání mládeže s o. biskupem od 9 h

KŘÍŽOVÉ CESTY V POSTNÍ DOBĚ:

5. 3. Popelační středa – v 19.30 h z Mariánského náměstí ke kostelu sv. Mikuláše

- u sv. Mikuláše každou postní neděli v 15 h

9. 3. za lidi zasvěceného života

16. 3. za mládež

23. 3. za muže

30. 3. za ženy

6. 4. za rodiny s dětmi

- u sv. Kříže v pátek v 17.20 h před večerní mší sv.

- u sv. Jana Kř. každou středu a pátek ráno v 7.30 (přede mší sv.)

- u sv. Václava každou neděli v 17 h

- v Mramotících v neděli ve 14 h a ve středu přede mší sv.

- v Kuchařovicích v neděli ve 14 h a ve čtvrtek přede mší sv.

- v Příměticích v neděli ve 14 h a v pátek přede mší sv.

- v Gránicích na Květnou neděli **13. 4.** v 14.30 h

(na Hradiště) na Velký pátek **18. 4.** v 21 h

Jednodenní postní

DUCHOVNÍ OBNOVA na faře u sv. Mikuláše ve Znojmě

sobota 15. 3. pro mládež (15-25 r.) vede P. Jiří Jeniš z diecézního centra života mládeže

sobota 22. 3. pro muže vede P. Vladimír Záleský farář farnosti Žďár n. Sáz.- klášter

sobota 29. 3. pro ženy vede P. Josef Novotný spirituál domova mládeže Petrinum v Brně

vždy od 9 do 17 hod

Program:

3 přednášky, adorace, příležitost ke sv. zpovědi a pohovorům, mše sv., oběd společný

Parkování aut na celý den u fary nelze zajistit

Je třeba se předem přihlásit. tel.: 515224694

POSTNÍ DOBA: CO BY MĚL KŘESŤAN DĚLAT A PROČ?

Velikonoce jsou ústřední svátky všech křesťanů. Celé jádro a síla křesťanství spočívá ve smrti, vzkříšení a oslavení Ježíše Krista. A účast na tomto tajemství získává člověk skrze křest. Proto je postní doba vyvrcholením přípravy katechumenů na křest a pro ostatní věřící přípravou na obnovu křtu o velikonocích.

Stůjte na cestách a vyhlížejte, ptejte se, která je dobrá, po ní se vydejte a vaše duše naleznou klid. (Jer 6,16)

Kroky k naplnění postní doby

Pravé pokání je spojené s obnovou vztahu lásky k Bohu, bližnímu i k sobě.

Miluj Boha

Láskyplný vztah s Bohem lze prohlubovat hledáním Božích cest, odvracením se od zla, prohlubováním důvěry v Boží lásku a moc, nasloucháním Božímu slovu v Písmu, modlitbou, účastí na svátostném životě, účastí na životě církve.

Miluj bližního

Tím, že jsme poznali Boží lásku (1Jan 4, 8.16), jsme uschopněni, vyzváni a posílněni lásku rozdávat dál. Lidská solidarita nemůže být založená na žádném jiném poselství, než na tom, že jsme bratry a sestrami, dětmi stejného Otce.

Miluj sebe sama

Pokud člověk nemá rád i sám sebe, když k sobě nemá opravdovou úctu, příslušející Božímu stvoření, nemůže se stát takovým, jakým ho chce mít Bůh. Takový člověk není schopen opravdové lásky ani k Bohu, ani k bližnímu. Lásku k sobě mohou prožívat jen tehdy, když vím, že jsem jedinečné a milované dítě Boží.

Cesta k Otci

To, co v nás zabíjí naději, víru, lásku a život vůbec, je jakési nejasné přesvědčení, že Bůh je s námi nespokojen, že je tvrdý, mrzutý, mstivý, lhostejný... Prostě takový, jací bychom byli na jeho místě my. Celé Zjevení nám však říká, že Bůh není jako my. Je Otec. Dobrotivý, laskavý, věrný, plný slitování.

O tomto Otci mluví Ježíš v podobenství o milosrdném otci a marnotratném synu (srov. Lk 15,11). Jeho láska se nabízí každému z nás. Jeho láska a tvůrčí moc má možnost změnit náš život.

Syn vstal a šel ke svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil... (Lk 15, 20)